

Miquel Muñoz Galdón, violí

El Primer Palau

Dimecres, 16.09.20 – 18 h

Sala de Concerts

Índex

Programa

3/10 →

Comentari

5/10 →

Biografies

Miquel Muñoz Galdón, violí

7/10 →

Lluís Rodríguez Salvà, piano

8/10 →

També et pot interessar

9/10 →

Programa

Miquel Muñiz Galdón, violí

A proposta de JME

(Premi Juventudes Musicales de España 2019)

Lluís Rodríguez Salvà, piano

Edvard Grieg (1843-1907)

Sonata per a violí i piano núm. 1, op. 8

I. Allegro con brio

II. Allegretto quasi andantino

III. Allegro molto vivace

Johannes Brahms (1833-1897)

“Scherzo” de la *Sonata F-A-E*

Manuel de Falla (1876-1946) –

Fritz Kreisler (1875-1962)

“Danza española” de *La vida breve*

Maurice Ravel (1875-1937)

Tzigane

Juli Garreta (1875-1925)

Romança per a violí i piano

Joan Manén (1883-1971)

Dansa ibèrica núm. 2

Programa

Karol Szymanowski (1882-1937)

Nocturn i tarantel·la

Durada aproximada del concert: 60 minuts.

Comentari

La *Sonata* de Grieg, molt apreciada pels violinistes, està escrita a manera de duet, en què els dos instruments assumeixen papers equivalents però sense que les dues veus aconseguixin fondre's totalment. Data del 1865, i de seguida captà l'interès de Liszt, que contribuï activament al reconeixement de Grieg fora de Noruega. S'estrenà a la Gewandhaus de Leipzig pel violinista suec Anders Petterson i Grieg al piano. Clar exemple de nacionalisme musical, és al deliciós segon moviment on es poden trobar més clares referències a la música popular noruega.

L'“Scherzo” de la Sonata *F-A-E* també és obra de joventut, escrita per Brahms als 20 anys com a suggeriment del seu mentor Schumann, i forma part d'una sonata escrita a sis mans per Brahms, Schumann i Albert Dietrich, a manera de regal per al violinista virtuós amic de tots tres Joseph Joachim, el qual havia adoptat el lema clau del romanticisme germànic “*Frei aber einsam*” (Lliure però solitari), que com un criptograma dona nom a la Sonata i en forneix les tonalitats. Joaquim la tocà amb Clara Schumann al piano i fàcilment superà el repte d'endevinar de quin compositor era cada moviment.

Un altre virtuós del violí, Fritz Kreisler, arranjà la popular “Danza española” de *La vida breve* de Falla. Nen prodigi del violí, amb només 14 anys ja feia la seva primera gira pels Estats Units i aviat fou àmpliament reconegut arreu d'Europa. Va fer també incursions al món de la composició, on és especialment reconegut pels arranjaments d'obres que a les seves mans es feren àmpliament populars i virtuoses.

Comentari

Pedra de toc per a qualsevol violinista, la *Tzigane* de Ravel és una mena de variacions improvisades i sobreposades que recorren totes les possibilitats instrumentals del violí: *pizzicatos*, *glissandos*, cordes dobles i harmònics que posen a prova no només la tècnica del solista, sinó també les capacitats interpretatives i la sensibilitat per tal de treure tot el suc i la profunditat de l'obra. Escrita el 1924, està dedicada a la violinista hongaresa Jelly d'Aranyi i ben aviat arribà a les principals sales de concerts. Ravel n'escrigué una versió orquestral que estrenà Aranyi als Concerts Colonne de París.

Deu anys anterior és la petita joia de Garreta la Romança, del 1912, versió per a violí de la *Romança per a violoncel i piano*. Músic intuïtiu i autodidàctic, el seu llenguatge musical és ric en sonoritats contrastants. Wagnerià empedreït, viatjà a París i a Munic i contribuí a internacionalitzar la sardana i a fer-ne una forma apta per al concert.

Escrita per al seu propi lluïment com a violinista, la *Dansa ibèrica núm. 2* de Manén conté també un llenguatge musical més centreeuropeu que no pas espanyol, atenent a la seva fascinació per Beethoven, Wagner i Strauss.

El *Nocturn i tarantel·la* de Szymanowski, també molt popular entre els violinistes, fou escrit el 1915 en tornar d'un viatge pel Mediterrani, que inspirà l'obra: el "Nocturn" té innegables arrels espanyoles, mentre que la "Tarantel·la" ens transporta als ritmes napolitans més genuïns.

Nona Arola i Vera, musicòloga

Biografies

Miquel Muñoz Galdón, violí

Nascut a Riudarenes (Girona) el 2001, viu la seva infantesa a Calonge. Comença a estudiar piano amb la seva mare Monti Galdon i violí a l'escola de música Adrià Sardó amb Sergi Alpiste, Mercè Paradedada i Sara Pérez. Posteriorment rep classes de Corrado Bolsi i Alba Roca. Complementa la seva formació estudiant oboè amb Montserrat López i tenora amb Josep Gispert.

Als setze anys comença els estudis de Grau Superior al Conservatori del Liceu becat per la Fundació Ferrer-Salat on els finalitzarà aquest curs sota el mestratge de Corrado Bolsi (violí) i Daniel Cubero (música de cambra). Des del 2017 realitza estudis de perfeccionament a l'Acadèmia Santa Cecília de Bèrgam (Itàlia) amb Pavel Vernikov i Svetlana Makarova. Ha estat seleccionat als Rencontres Musicales de la International Menuhin Academy (2019 i 2020) i a diferents festivals d'Alemanya, Espanya, Itàlia, Portugal, Romania, Suïssa i Turquia.

Premiat en més de quinze concursos nacionals i internacionals destaquen els primers premis al XCVI Juventudes Musicales de España (Madrid, 2020), al IV Concurs de Violí de Barcelona (2019) i al XVIII Concurs de Joves Intèrprets Ciutat de Xàtiva (2018); tercers premis al XII International Grumiaux Competition (Brussel·les, 2019) i al I Ysaÿe International Violin Competition (Liège, 2018); i en música de cambra el primer premi al I Ceren Necipoglu International Chamber Music Competition (Trio Granados, Istanbul, 2020) i el segon premi al XV Concurs Internacional Mirabent i Magrans (Quartet Toldrà, Sitges, 2019).

Biografies

Lluís Rodríguez Salvà, piano

Recitalista, solista amb orquestra, músic de cambra, acompanyant vocal, conferenciant, pedagog i musicòleg, Lluís Rodríguez Salvà ha estat aclamat com un pianista de madura i profunda sensibilitat, temperament emocional i intel·ligència interpretativa.

Vint-i-cint premis, catorze d'ells primers premis, avalen el seu talent i la continuada i entusiasta acollida de públic i crítica li ha permès captivar les audiències d'auditoris i festivals de països de quatre continents, a destacar les gires per Espanya, Alemanya, França, Itàlia, Anglaterra, Suïssa, Romania, EUA, Argentina, Gabon, Japó, Xina i Malàisia. Es forma a Girona amb Luiz de Moura Castro i a Barcelona amb Maria Jesús Crespo i, posteriorment, amb Byron Janis i Miyoko Lotto a la Manhattan School of Music de Nova York, on rep la seva distinció més prestigiosa, el Harold Bauer Award.

Ha rebut els consells de llegendes com Alicia de Larrocha, Martha Argerich i Daniel Barenboim, i ha compartit escenari amb artistes de la talla del cellista Lluís Claret i el trompa Philip Myers, a més d'actuar sota les batutes de Eiji Oue, Jerzy Semkov, Uwe Mund, Moshe Atzmon i David Gilbert, entre d'altres.

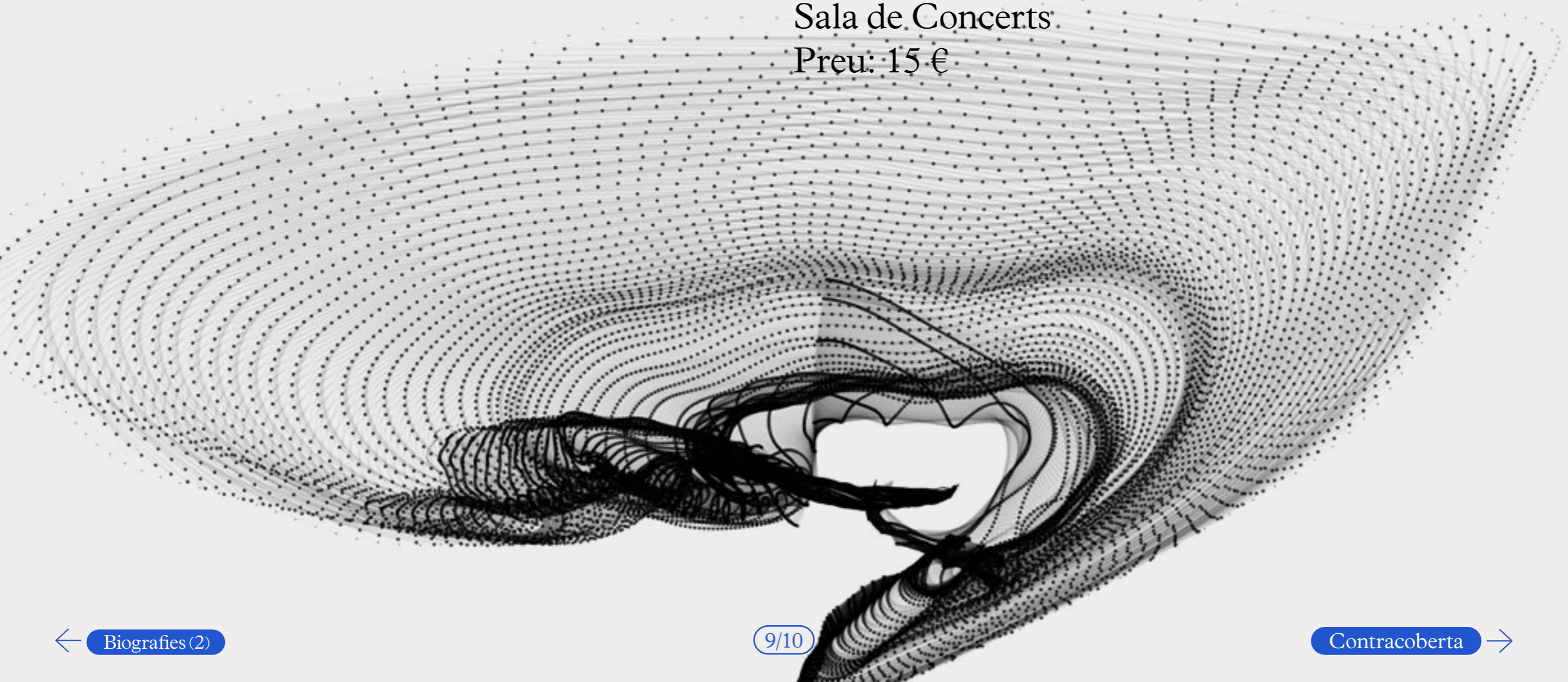
Ha estat catedràtic del Conservatori Superior de Música d'Aragó (CSMA) i actualment és professor del Conservatori Superior de Música del Liceu. A més, és president de l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC), director artístic del Curs de Piano de Girona, vicepresident del Centre d'Estudis Pianístics (CEP) i vocal de l'Acadèmia Catalana de la Música.

També et pot interessar

Jorge Tabarés, piano
Obres de Soler, Esplà, Larrocha,
Mompou i Tabarés

Mariona Camats, violoncel
Marc Heredia, piano
Obres de Schumann i Chopin

El Primer Palau
Dimecres, 23.09.20 – 18 h
Sala de Concerts
Preu: 15 €

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Amb el patrocini de:

MITSUBISHI
ELECTRIC

AIRE ACONDICIONADO

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Primer Palau: B17648-2020